

Alemany

Nivell avançat

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1.1. Coneixements i informació

Identificar i identificar-se; informar; narrar; descriure processos; afirmar, negar; anunciar; postil·lar; assentir i dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; corroborar; desmentir; expressar desconeixement; expressar dubte.

1.2. Opinions, creences; hipòtesis

Expressar acord i desacord; expressar i argumentar una opinió; atribuir un fet a algú; conjecturar; expressar una creença; expressar escepticisme; formular hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; objectar; predir; suposar; valorar un fet com a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat.

Expressar el propòsit, la intenció o voluntat de fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; acceptar o negar-se a fer alguna cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Donar ordres; demanar informació; demanar, sol·licitar, suplicar alguna cosa, que algú faci alguna cosa, demanar ajut; demanar confirmació; demanar consell, aconsellar, desaconsellar, recomanar; demanar i donar instruccions; demanar opinió; demanar, donar i denegar permís, demanar autorització, autoritzar i denegar autorització; restringir; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; exigir; advertir, alertar; amenaçar, intimidar; animar i desanimar; demandar; desestimar; persuadir, dissuadir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; censurar; prohibir; proposar, suggerir; queixar-se, reclamar; recordar alguna cosa a una persona; recriminar, retreure, renyar.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar estat físic, de salut o d'ànim: admiració; decepció; afecte, estimació, amor, odi; simpatia, antipatia; alegria, felicitat, tristesa; ànim, ansietat; aprovació, desaprovació; confiança, desconfiança, escepticisme; desig; rebuig; fàstic; indiferència; dubte; esperança, desesperança; dolor, alleujament; irritació; preocupació; sorpresa; temor; tranquil·litat; menyspreu; resignació, vergonya. Acusar; defensar; exculpar.

1.6. Relació social; actituds envers les altres persones

Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar, respondre a una salutació, demanar de transmetre una salutació; acomiadar-se, respondre a un acomiadament; convidar, acceptar o declinar una invitació; agrair, respondre a un agraïment; atreure

l'atenció; demanar disculpes i perdó, perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; expressar condol; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom, respondre a mostres d'interès; lamentar; compadir-se; insultar; fer compliments.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- La selecció i l'ús de formes de tractament, formal, informal, familiar.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra i la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Introducció d'expressions de saviesa popular - component significatiu de l'aspecte lingüístic de la competència sociocultural - i actualment, grafitis, eslògans publicitaris a la televisió o a la vestimenta, i plafons als llocs de treball, amb la mateixa funció.

- Refranys
- Expressions idiomàtiques
- Cites

2.4. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diferents:

- formal
- estàndard
- informal
- familiar

2.5. Introducció al reconeixement d'alguns indicadors lingüístics de procedència geogràfica, grup professional, social, generacional. Aquests indicadors poden ser de:

- lèxic
- accent
- aspectes paralingüístics
- llenguatge corporal

B. Competència discursiva

El text com a unitat mínima de comunicació.

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació.

Identificació i/o selecció de:

- 1.1.1. Els indicis situacionals: lloc, canal, persones interlocutores i relació entre ells.
- 1.1.2. Funció comunicativa del text.
- 1.1.3. Tipus de text i format.
- 1.1.4. Varietat i registre: llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; neutre; varietat estàndard/no estàndard;
- 1.1.5. Tema: enfocament i contingut.

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

- 1.2.1. Pertinència del contingut.
Selecció de contingut rellevant.
- 1.2.2. Estructuració del contingut.
Ordenació lògica de les idees.
- 1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.

1.3.1. Inici del discurs

- Mecanismes iniciadors (presa de contacte): *Meine Damen und Herren; Liebe Kollegen und Kolleginnen; Ich würde gern etwas dazu sagen; Es war einmal.*
- Introducció del tema: *Im Grunde geht es hier um die Frage; also, es geht um Folgendes; soviel ich weiß; was mich angeht.*
- Tematització: *im Bezug auf.*

1.3.2. Desenvolupament del discurs

- Desenvolupament temàtic
Manteniment del tema
- Coreferència. Anàfora, catàfora i dixi.
- Oracions coordinades i subordinades: ús de les oracions compostes com a element de cohesió del text.
- El·lipsi.
- Diversos tipus de repetició: eco lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.
- Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *Was ich eigentlich sagen wollte...*
- Èmfasi: *Diesen Artikel finde ich äußerst interessant; Kaffee trinke ich unglaublich gern.*

Expansió del tema. L'ús de marcadors textuais amb funcions diverses:

- Exemplificació: *ähnlich wie, beispielsweise.*
- Definicions: *anders gesagt, mit anderen Worten.*
- Enumeració, seqüenciació temporal: *An erster Stelle; in erster Linie; zu Beginn; anfangs... / - zuletzt, letztendlich... / - anschließend, als nächstes.*
- Al·lusions, referències, cites i evocacions: *zitieren; anführen.*
- Reforç. Precisió / matisació: *nämlich; beziehungsweise.*
- Contrast: *allerdings, andererseits.*
- Introducció de subtemes: *darüber hinaus; was uns zu ... bringt, was noch?*
- Personalització: *ich bin der Ansicht, wenn Sie mich frage.*

Canvi temàtic

- Digressió: *Übrigens; im übrigen.*
- Recuperació del tema: *um wieder auf unser Thema zurückzukommen; darum geht's hier nicht.*

La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.

Connectors textuais:

- Addició: *zusätzlich, noch dazu*.
- Contrast: *allerdings, dagegen, trotz*.
- Finalitat. Resultat.
- Causa: *aus diesem Grund*.
- Condició: *Wenn auch*.
- Conseqüència: *daher*.

1.3.3. Conclusió del discurs

- Resum / Recapitulació: *Ich fasse zusammen*.
- Indicació de tancament textual i tancament textual: *Ich komme nun zum Schluss, abschließend*.

1.3.4. Discurs oral: iniciació i manteniment (recursos específics).

- El torn de paraula: presa, manteniment i cessió: *Ich möchte dazu etwas sagen., Verstehst du, was ich meine?, Was wolltest du noch mal sagen?*

• Paper de la persona interlocutora:

Demostració de comprensió: *Ach du liebe Zeit!*

Demostració d'incomprensió: *Ich verstehe nicht, was du damit meinst?*

Petició d'aclariments: *Kannst du mir das nochmal erklären, bitte!*

Demostrar implicació: *Und ob!*

Petició de confirmació: *Ist das wirklich wahr, dass...?*

- Recursos dilatoris: ús de mots falca.
- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: patrons d'entonació en oracions interrogatives, confirmatòries, exclamatives i enunciatives.

1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.

- La puntuació en les cartes i altres textos formals.
- Aspectes gràfics més comuns segons la tipologia textual: avisos, anuncis, llistats bibliogràfics, *curriculum vitae*, etc.
- Puntuació en el discurs directe i indirecte.
- Els signes d'exclamació, interrogació.

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

2.1.1. Converses de caràcter col·loquial i transaccional.

2.1.2. Converses de caràcter formal o semi-formal.

2.1.3. Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència: narracions de fets, experiències; exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general no especialitzat.

2.1.4. Participació en tertúlies i debats.

2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentacions d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes...)

2.1.6. Anuncis publicitaris.

2.1.7. Participació en *xats*, *blogs*, i altres mitjans que ens ofereix en Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

2.2.1. Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes...

2.2.2. Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis o la feina.

2.2.3. Formularis de reclamació, comunicats d'accidents o sinistres.

2.2.4. Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola...).

2.2.5. Prendre apunts i fer resums.

2.2.6. Escriptura creativa (cançons, poemes, contes, altres textos literaris...).

2.2.7. Activitats d'aprenentatge i avaluació (crítiques d'espectacles, narracions, escriptura creativa, col·laborativa...).

2.2.8. Participació en *xats*, *blogs*, i altres mitjans que ens ofereixen en Internet i les TIC.

2.3. Comprensió oral

2.3.1. Notícies, reportatges, debats, tertúlies, etc. emesos per ràdio o televisió.

2.3.2. Espectacles en directe (teatre, cinema, esports, concerts, cançons...).

2.3.3. Discursos, conferències...

2.4. Comprensió escrita

2.4.1. Diaris i revistes.

2.4.2. Textos literaris (novel·la, assaig, poesia...).

2.4.3. Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes.

2.4.4. Tires còmiques i acudits.

2.4.5. Anuncis publicitaris.

2.4.6. Diccionaris monolingües

2.5. Mediació oral i escrita

2.5.1. Fer d'intermediari/ària en transaccions i situacions socials per a amistats, família, col·legues professionals, convidats estrangers...

2.5.2. Resum de l'essencial d'articles de diaris i revistes.

2.5.3. Resum d'una xerrada o conferència sobre temes d'interès general o relacionats amb l'àmbit acadèmic o professional de l'alumne.

2.5.4. Traducció de fragments d'articles de diaris i revistes; de novel·les, poemes, i textos no especialitzats.

C. Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics

1.1. Repertoris lèxics: reconeixement i utilització adequada (producció i comprensió) en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.

1.2. Famílies lèxiques:

• Mots polisèmics: *Pferd: Tier, Turngerät, Schachfigur...*

• Antònims: *tot / lebendig, ablehnen / genehmigen...*

• Sinònims: *geringfügig / minimal, schauen / klotzen / starren, aufhören / beenden...*

• Homònims: *die Bank (Geldinstitut / Sitzgelegenheit), kosten (schmecken / Wert sein...).*

• Hiperònims: *Medikamente: Tablette, Pille, Kapsel...*

1.3. Formació de paraules. Principals mecanismes de derivació i composició (*Wortbildung*).

1.3.1. Paraules derivades

• Sufixos més productius per adjectivar: *-sam, -haft, -bar* i anàlisi de les seves diferències semàntiques. Paraules compostes derivades amb *-lustig, -bereit, -reich, -bedürftig, -bewusst, -treu, ...*

• Sufixos més productius dels adverbis: *-weise, -s, -halber*

• Prefixos i sufixos per formar antònims: *in-; -arm/-reich.*

1.3.2. Mots compostos

• Substantius: pronom+substantiu; numeral+substantiu.

- Adjectius: substantiu+substantiu; adjectiu+adjectiu.
 - Verbs amb prefixos: diferències semàntiques.
- 1.4. Abreviacions i sigles freqüents: *d.h., u.a...*
 - 1.5. Onomatopeies. *Lautmalende Verben: seufzen, quietschen, gähnen...*
 - 1.6. Verbs que descriuen accions de parla: *erwidern, behaupten...*
 - 1.7. Mots transparentes o pròxims. Falsos amics.
 - 1.8. Préstecs i mots d'origen estranger (*Anglizismen: downloaden, relaxen,...*
Scheinanglizismen: Handy, Showmaster,...).
 - 1.9. Frases fetes, dites, refranys freqüents: *kurz und gut, von A bis Z, jmdn. aus den Auge verlieren, eine große Rolle spielen, total k.o. sein...*

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Tipus de substantius:

- Comptables/incomptables, concrets/abstractes: *Krieg, Frieden, Wut, Geist...*
- Mots acrònims: *AG, WG...*

2.1.2. Morfologia del substantiu.

- Gènere i nombre. Consolidació i ampliació.
- Algunes regularitats en els gèneres i en la formació de plural de mots d'origen estranger (*-mus, -ent, -(t)ion, -ät, -ur, -ment...*).
- Mots sense plural: *Milch, Obst, Menschheit, Hunger, Schnee...*
- Adjectius substantivats: *der Fremde, ein Unbekannter...*
- Participis substantivats: *das Gesprochene...*

2.1.3. La complementació del nom:

- Substantius amb complements preposicionals: *Mangel an, Streit um, Ahnung von...*
- L'adjectiu: *der gesprächige Mitarbeiter, die laut singende Nachbarin...*

2.1.4. La nominalització.

2.2. Els determinants

2.2.1. Articles. Ús i ommissió de l'article.

Treball sistemàtic del *Nullartikel*: *bei Wind und Regen, mit Hilfe...*

2.2.2. Quantitatius:

- Numerals (cardinals i ordinals), grans quantitats: *einige tausend Demonstranten...*
- Altres expressions de quantitat (partitius, indefinits...): *eine Menge/ ein Haufen Lügen, ein Löffel Salz, ein Rudel Katzen...*

2.2.3. Alternança d'ús dels articles: definit, indefinit, negatiu, possessiu, demostratiu.

2.3. El pronom

2.3.1. Els pronoms relatius: *welcher, wer/was, wo...*

2.3.2. Els pronoms interrogatius: *wo(r)+preposició...*

2.3.3. Els determinants com a pronoms:

- Pronoms demostratius: *derselbe, der eine...der andere, jener, solcher.*
- Pronoms quantitatius: *einige, manche, viele, die meisten, alle.*

- Pronoms indefinits: *jeder, jemand, niemand*.
- 2.3.4. El pronom *es* (Platzhalter, ús catafòric i anafòric).
- 2.3.5. Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie mitkommt*.

2.4. L'adjectiu

2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

- Composició d'adjectius: *bei einem guten, dunklen, bayrischen Bier...*
- Adjectius substantivats: *der Fremde, ein Reisender, der Beste...*
- Adjectius compostos: *der gutaussehende Nachbar, ein blaukarriertes Hemd...*

2.4.2. Posició dels adjectius dins el sintagma.

- Aposicions: *Mit einem Strauß roter Rosen kam er bei der Tür herein*.

2.4.3. Els complements dels adjectius.

- Complement prepositional: *dankbar sein für, nötig sein für, überzeugt sein von...*

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verbs

- Verbs amb prefixos separables i inseparables (*durch-, über-, unter-, wider-wieder...*)
- Significat dels prefixos més freqüents: *wohnen in/bewohnen; fragen nach/erfragen*.
- Verbs amb complements preposicionals: *sich befassen mit, sich erholen von, hindern an*.

• Funktionsverbgefüge

2.5.2. Formes personals i no personals (infinitiu, participi i gerundi) de verbs regulars i irregulars.

2.5.3. Temps i aspecte.

- Ús i concordança del temps verbal: Contrast *Präsens/Perfekt, Perfekt/Präteritum, Präteritum o Perfekt/Plusquamperfekt, Präsens/Futur*.
- Mode Konjunktiv I: l'estil indirecte.
- Mode Konjunktiv II: forma perifràstica.

2.5.4. Modalitat

- Partícules modals.
- Modalitat objectiva i subjectiva dels verbs modals.
- Algunes construccions alternatives als modals: *Er hat vor, die Wohnung zu verkaufen*.
- Modalitat de les construccions de futur (*Futur I, Futur II*).

2.5.5. Veu (activa i passiva): formes complexes.

- Formes concurrents de la passiva: *man*; adjectius amb els sufixos *-lich, -bar*; construccions amb *lässt sich*; construccions amb *sein+zu+infinitiu; Funktionsverbgefüge*.
- *Vorgangs- und Zustandspassiv*.
- Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen*.

2.6. Les preposicions

2.6.1. Formes

- Col·locació: postposició (*seiner Mutter zuliebe*).
- Complement preposicional del verb, del nom i de l'adjectiu.

2.6.2. Funcions

- De lloc, temps i direcció.
- Causals: *wegen, aufgrund, aus, vor...*
- Concessivess: *trotz...*
- Modals: *durch, aus, mittels, dank, ...*

2.6.3. Preposicions amb genitiu.

2.6.4. La nominalització.

2.7. Els adverbis

2.7.1. Formes simples i locucions adverbials:

- De freqüència: *ständig, zeitweise...*
- De lloc: *drinnen, draußen, irgendwo, überall, mittendrin...*
- De temps: *tagsüber, stets...*
- De manera: *anders, irgendwie, umsonst...*
- De grau: *beinahe, einigermaßen, halbwegs, cirka...*

2.7.2. Posició dels adverbis en la frase.

Ordre dins una seqüència d'adverbis.

2.8. L'oració simple

2.8.1. Estructura de l'oració.

- Imperativa: algunes construccions alternatives (*Gibst du mir bitte mal die Zeitung?, Das Salz bitte...*).

2.8.2. Modificacions de l'estructura:

- Inversions: per emfasitzar, per indicar diferent tematització dels elements de la frase.
- Aposicions.
- El·lipsi.

2.9. L'oració composta

2.9.1. La coordinació.

- Oracions juxtaposades
- Oracions conjuntives
- Oracions disjuntives
- Oracions adversatives

2.9.2. La subordinació.

- Oracions subordinades substantives: *Es wundert mich wirklich, dass du ohne etwas zu sagen einfach gegangen bist.*
- Oracions subordinades adjectives o de relatiu (*wo, wohin, woher, was, wer, wo(r)-*): *Das ist das Beste, was mir je passiert ist.*
- Oracions subordinades adverbials. Les oracions subordinades adverbials: temporals, causals, consecutives, concessives, condicionals, adversatives, modals, comparatives irrealis i finals.

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació.

- Les cometes (oben/unten)
- Àpostrof.
- Guionet.

3.2. Ampliació dels usos dels signes de puntuació: *Du schläfst wenig, du trinkst viel, du ernährst dich ungesund: Du machst dich kaputt.*

3.3. Convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes...).

3.4. Ortografia de les abreviatures i sigles. (*EU, GmbH...*).

4. Fonètica i fonologia

4.1. Sons i fonemes vocàlics: combinacions

4.2. Sons i fonemes consonàntics: agrupacions

4.3. Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança vocàlica, emmudiments...).

4.4. Accent, ritme i entonació

4.4.1. Patrons tonals d'elements lèxics aïllats (*Wortakzent*):

- Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*).

- Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència.

4.4.2. Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

- Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques).

- Accentuació de l'última paraula en els sintagmes.

- Accentuació dels complements en el sintagma verbal.

- Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:

Descendent (*fallende Endmelodie*): Aussage/und Ausrufsätze, Aufforderungs/und Wunschätze, *W-Fragen*.

Ascendent (*steigende Endmelodie*): Ja-Nein-Fragen, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta...).

Vacil·lant (*schwebende Endmelodie*) (propri del discurs oral espontani): introducció de nous canvis de significat i nous començaments en la frase; expressió d'inseguretat, cerca de recursos lingüístics.